

عنوان مقاله:

اثر آیورمکتین بر تشنجات ناشی از لپندان در موش سوری

محل انتشار:

پانزدهمین کنگره دامپزشکی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

احسان سپهری زاده - دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

میرهادی خیاط نوری - دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

سیدرضی بهاورنیا - دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

مهدی هراثی - دانشجوی دکترای دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

لپندان یک هیدروکربن کلرینه با خاصیت حشره کشی است. این دارو در انسان و حیوانات برای از بین بردن انگل های خارجی استفاده می شود. نشان داده اند که لپندان با اثر مهاری بر روی سیستم گاباژیک، باعث بروز تشنج می شود. آیورمکتین یک لاکتون حلقوی بزرگ و داروی انتخابی برای درمان فیلاریازیس لفاوی و کوری رودخانه (اونکوسرکیازیس) در انسان می باشد. چندین مطالعات نشان داده اند که آیورمکتین دارای اثرات ضد تشنجی در مدل های مختلف حیوانی است (اما در همه مدلها این اثر نشان داده نشده است). احتمال دارد که این اثر ضد تشنجی از طریق گیرنده GABAA است، زیرا آیورمکتین به جایگاههایی روی گیرنده GABAA متصل می شود. هدف از این مطالعه، تعیین اثر آیورمکتین بر تشنجات ناشی از لپندان در موش سوری است. حیوانات دوزهای مختلف آیورمکتین (g/kg 60، 40 و 80) را به صورت داخل صفاقی، 60 دقیقه قبل از تزریق داخل صفاقی لپندان (20 mg/kg) دریافت کردند. بعد از تزریق لپندان تشنجات کلونیک و تونیک مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که آیورمکتین به صورت وابسته به دوز باعث کاهش شدت تشنجات ناشی از لپندان می شود به طوری که آیورمکتین با دوز 80 mg/kg و 40 mg/kg به ترتیب کمترین ($p < 0.05$) و بیشترین ($p < 0.001$) اثر ضد تشنجی را داشت. نتایج بدست آمده نشان می دهد که آیورمکتین اثر ضد تشنجی در تشنجات ناشی از لپندان دارد و این اثر ضد تشنجی از طریق گیرنده GABAA است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/59378>

